

College van Beroep voor de Examens

Maastricht, 11 februari 2026

Zaaknummer 2025.463

UITSPRAAK van het College van Beroep voor de Examens inzake het beroep van student [REDACTED], woonachtig te [REDACTED] ([REDACTED] hierna te noemen appellant, tegen het besluit van 28 oktober 2025 van de examencommissie van de School of Business and Economics (hierna: SBE) van de Universiteit Maastricht, hierna te noemen verweerder, inhoudende de weigering een extra tentamenkans toe te kennen voor vakken van het eerste en tweede studiejaar van de bacheloropleiding International Business.

TEN AANZIEN VAN DE PROCEDURE EN DE FEITEN

1. Bij e-mailbericht van 23 november 2025, via het Complaints Service Point ingekomen bij het College van Beroep voor de Examens (hierna: CBE) op 25 november 2025, tekent appellant beroep aan tegen het besluit van verweerder, welk besluit betrekking heeft op de weigering een extra tentamenkans toe te kennen voor vakken van het eerste en tweede studiejaar van de bacheloropleiding International Business (hierna: bestreden besluit). Het bestreden besluit dateert van 28 oktober 2025.
2. Bij e-mailbericht van 25 november 2025 bevestigt het CBE de ontvangst van het beroep aan appellant.
3. Bij e-mailbericht van 25 november 2025 zendt het CBE het beroep van appellant door naar verweerder voor schikking en verweer. In dit bericht verzoekt het CBE verweerder om het CBE voor 16 december 2025 te informeren over de minnelijke schikking. Mocht er niet worden gekomen tot een minnelijke schikking merkt het CBE daarin reeds op dat onderhavig beroep behandeld zal worden in de zitting van het CBE op 12 januari 2026 en dat dientengevolge uiterlijk op 6 januari 2026 het verweerschrift door verweerder moet zijn ingediend bij het CBE.
4. Bij e-mailbericht van 15 december 2025 informeert appellant het CBE dat er niet is gekomen tot een minnelijke schikking, en dat hij het beroep wenst voort te zetten.
5. Bij e-mailbericht van 16 december 2025 informeert het CBE partijen dat onderhavig beroep behandeld zal worden in de zitting van het CBE op 26 januari 2026.
6. Bij e-mailbericht van 19 januari 2026 heeft het CBE partijen uitgenodigd voor de (digitale) hoorzitting, die zal plaatsvinden op 26 januari 2026.
7. Bij e-mailbericht van 22 januari 2026 informeert verweerder het CBE dat de notulen van het schikkingsgesprek als verweerschrift dienen te worden beschouwd. Het CBE heeft appellant diezelfde dag hiervan per e-mail in kennis gesteld.
8. Het beroep is behandeld ter zitting van het CBE op datum hoorzitting, waarbij appellant is verschenen. Namens verweerder is verschenen [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] en [REDACTED].

STANDPUNTEN PARTIJEN

9. Appellant is tweedejaars student van de bacheloropleiding International Business. Hij is dyslectisch en heeft in februari 2025 tevens de diagnoses ADHD gekregen, hetgeen wordt onderbouwd door een door zijn psycholoog afgegeven medische verklaring. De voor appellant noodzakelijke medicatie diende te worden voorgeschreven door een psychiater, waardoor hij eerst op 3 juni 2025 met deze medicatie is kunnen starten. In de periode van 10 tot en met 13 juni 2025 heeft appellant tentamens afgelegd, welke hij heeft behaald. Op dat moment sloeg de medicatie nog niet aan, hetgeen het vermogen van appellant om onder examenomstandigheden te presteren belemmerde. Omdat de resultaten volgens appellant onvoldoende zijn academische kennis en vaardigheden weergeven heeft hij verweerder om een extra tentamenkans aangevraagd voor vakken van het eerste en tweede studiejaar, welk verzoek door verweerder is afgewezen. Appellant kan zich niet verenigen met het bestreden besluit en voert daartoe de volgende gronden aan in het beroepschrift. Ten eerste stelt appellant dat het bestreden besluit is genomen op grond van de verkeerde bepaling in de Onderwijs- en Examenregeling van de Bacheloropleidingen van de School of Business and Economics 2025-2026 (hierna: OER 2025-2026). Volgens appellant heeft verweerder in het onderhavige geval een afweging gemaakt op grond van artikel 4.10 van de OER. Artikel 4.10 van de OER 2025-2026 ziet op een regeling omtrent herkansingsmogelijkheden, waaraan appellant niet voldoet. Appellant stelt echter dat verweerder in het onderhavige geval een afweging had moeten maken op grond van de hardheidsclausule, zoals verdisconteerd in artikel 22.5 van de OER 2025-2026. In het bestreden besluit geeft verweerder aan begrip te hebben voor de persoonlijke omstandigheden van appellant. Volgens appellant getuigt dit van inconsistentie in de besluitvorming, nu deze omstandigheden wel worden erkend, maar niet hebben geleid tot toepassing van de hardheidsclausule. Om deze reden verzoekt appellant het CBE het bestreden besluit te heroverwegen, met in achtname van de hardheidsclausule.
10. Verweerder voert in het verweerschrift de navolgende gronden aan. Volgens verweerder heeft appellant specifiek verzocht om een extra tentamenkans voor enkele vakken van het eerste en tweede studiejaar. Verweerder stelt dat het op basis van artikel 4.10, vijfde lid, van de OER 2025-2026 niet mogelijk is om een tentamen van een vak te herkansen indien de student het desbetreffende vak heeft gehaald en de daarbij behorende studiepunten zijn toegekend. Verweerder betoogt dat zij gebonden is aan de bepalingen uit de OER, en zij deze dient toe te passen en te handhaven. Ten aanzien van de toepassing van de hardheidsclausule stelt verweerder dat dit een discretionaire bevoegdheid van verweerder betreft, en dat de bevoegdheid niet door een student kan worden ingeroepen. Verweerder betoogt dat zij bij het invoeren van de hardheidsclausule een afweging dient te maken tussen de persoonlijke omstandigheden van studenten en de gelijke behandeling van studenten. In het onderhavige geval zou toepassing van de hardheidsclausule volgens verweerder leiden tot een disproportioneel gebruik daarvan. Voorts licht verweerder toe waarom niet binnen de termijn van acht weken op het verzoek van appellant is beslist. Volgens verweerder heeft appellant naast het onderhavige verzoek tevens een klacht ingediend. Appellant heeft ten aanzien van het tentamen van het vak Management Information Systems (EBC2003) verzocht om een herevaluatie door de blokcoördinator, nu volgens hem zijn opmerkingen niet goed zijn verwerkt door de blokcoördinator. Deze heeft het tentamen opnieuw beoordeeld, hetgeen niet heeft geleid tot een aanpassing van het resultaat. Dit herbeoordelingsproces heeft enige tijd in beslag genomen, hetgeen ertoe heeft geleid dat verweerder later op het verzoek van appellant heeft kunnen beslissen. Ten slotte stelt verweerder dat aan appellant, naar aanleiding van zijn diagnoses dyslexie en ADHD, diverse voorzieningen zijn toegekend, te weten extra toetstijd, het afleggen van tentamens in een aparte ruimte en het gebruik kunnen maken van de voorleesfunctie tijdens tentamens.

11. Naar aanleiding van bovenstaande, concludeert verweerder dat het betreden besluit in stand kan blijven en het beroep dientengevolge ongegrond moet worden verklaard.

VERSLAG TER ZITTING D.D. 26 januari 2026

12. De standpunten van partijen worden herhaald. Appellant voegt toe dat verweerder zijns inziens onvoldoende heeft gemotiveerd waarom de hardheidsclausule geen toepassing vindt. Tevens stelt appellant dat hem ten aanzien van zijn persoonlijke omstandigheden geen verwijt kan worden gemaakt.
13. Verweerder benadrukt nogmaals dat het niet mogelijk is om al behaalde vakken te herkansen. Ten aanzien van het niet toepassen van de hardheidsclausule stelt verweerder dat het bestaan van persoonlijke omstandigheden niet per definitie leidt tot het toepassen van de hardheidsclausule. In het onderhavige geval zou het toepassen van de hardheidsclausule leiden tot een ongelijke behandeling ten opzichte van andere studenten. Verweerder vult aan dat, in gevallen waarbij een student voorzieningen nodig heeft, hiervoor een advies wordt uitgebracht door Disability Support. De toegekende voorzieningen hebben louter betrekking op toekomstige toetsmomenten. Verweerder benoemt in dat verband dat aan appellant al voorzieningen zijn toegekend wegens zijn dyslexie. Appellant heeft volgens verweerder aangegeven geen aanvullende voorzieningen nodig te hebben als gevolg van zijn ADHD diagnose.
14. Het CBE heeft uit aanvullende stukken vernomen dat het feedbackproces bij het afgelegde tentamen voor het vak Management Information Systems (EBC2003) onvoldoende naar wens is verlopen en appellant hierover een klacht heeft ingediend. Verweerder geeft aan dat dit het gevolg is van de wijze waarop het feedbacksysteem werkt. Studenten kunnen reageren op de beoordeling door de examiner. Indien deze reacties worden ingediend door studenten met extra voorzieningen komen deze echter in een andere digitale plaats terecht. Nadat de blokcoördinator deze fout opmerkte heeft deze alsnog op de reactie van appellant gereageerd.
15. Het CBE verzoekt verweerder voorbeelden te benoemen waarin de hardheidsclausule wel wordt toegepast. Verweerder geeft aan dat in de eerste instantie doorgaans wordt voorzien in tentamenvoorzieningen, zoals geadviseerd door het Disability Office. Toepassing van de hardheidsclausule vindt volgens verweerder plaats in uitzonderlijke gevallen, bijvoorbeeld wanneer studenten geen gelegenheid hebben gehad deel te nemen aan een tentamen. Dit kan zich voordoen bij gebeurtenissen zoals het overlijden van een ouder of wanneer een student het predicaat cum laude niet meer kan behalen door het niet kunnen deelnemen aan een tentamen vanwege persoonlijke omstandigheden. Verweerder benadrukt dat persoonlijke omstandigheden op zich geen reden zijn om de hardheidsclausule toe te passen.
16. Het CBE vraagt appellant welke onvoorziene en onevenredige gevolgen het niet toepassen van hardheidsclausule voor hem heeft. Appellant stelt dat voor verschillende masteropleidingen kandidaten worden geselecteerd op basis van hun cijferlijst, waardoor appellant belang heeft bij een extra kans.
17. Verweerder voegt toe dat zij geen opmerkelijke verschillen ziet in de resultaten van appellant tussen de periode voor en na het voorschrijven van de medicijnen door de psychiater. Appellant betoogt dat hij na het voorschrijven van de medicijnen tweemaal een 8,0 heeft behaald. Appellant stelt dat verweerder hierbij tevens geen rekening heeft gehouden met het onderscheid tussen toetsen op locatie en overige vormen van toetsing.

BEOORDELING

18. Ter toetsing ligt voor de vraag of verweerder in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Het CBE overweegt daartoe, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.
19. Alvorens over te gaan tot voornoemde toetsing, stelt het CBE vast dat het bestreden besluit is genomen op 28 oktober 2025, te weten: de weigering een extra tentamenkans toe te kennen voor vakken van het eerste en tweede studiejaar van de bacheloropleiding International Business.

Voorts constateert het CBE dat voldoende belang aanwezig is voor het behandelen van het voorliggende beroep.
20. Voordat het beroep inhoudelijk wordt behandeld, stelt het CBE vast dat appellant op 22 juli 2025 een verzoek om extra tentamenkansen heeft gedaan. Ten tijde van het verzoek was de Onderwijs- en Examenregeling van de Bacheloropleidingen van de School of Business and Economics 2024-2025 (hierna: OER 2024-2025) van toepassing, het CBE zal het bestreden besluit dan ook beoordelen aan de hand van de OER 2024-2025.
21. Verweerder dient te handelen overeenkomstig de toepasselijke regelgeving, in casu in het bijzonder de OER 2024-2025, en beleid ter zake, tenzij dat voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die onevenredig zijn.
22. Het CBE is van oordeel dat het toekennen van een extra tentamenkans zou neerkomen op een afwijking van artikel 4.10, vijfde lid, van de OER 2024-2025. In dit artikel is bepaald dat studenten tentamens die zij reeds met goed gevolg hebben afgelegd, niet mogen herkansen. Afwijking van deze regel is slechts mogelijk indien verweerder, met toepassing van de hardheidsclausule als opgenomen in artikel 21.5 van de OER 2024-2025, na een belangenafweging daartoe aanleiding ziet. Op grond van artikel 21.5, vijfde lid, van de OER 2024-2025 kan de hardheidsclausule uitsluitend worden toegepast indien het strikt toepassen van de OER voor de student tot onevenredige gevolgen zou leiden. Het CBE stelt in dit verband vast dat de toepassing van de hardheidsclausule een discretionaire bevoegdheid van verweerder betreft. Verweerder heeft zowel in het verweerschrift als ter zitting gemotiveerd uiteengezet dat persoonlijke omstandigheden op zichzelf geen aanleiding vormen voor toepassing van de hardheidsclausule en dat deze slechts in uitzonderlijke gevallen wordt toegepast. Daarbij dient verweerder tevens een afweging te maken met het oog op het beginsel van gelijke behandeling van studenten. Dat verweerder in dit kader terughoudend is in het toepassen van de hardheidsclausule, acht het CBE dan ook niet kennelijk onredelijk.
23. Gelet op het bovenstaande is het CBE van oordeel dat het bestreden besluit in overeenstemming met de geldende regels tot stand is gekomen en dat verweerder de beslissing niet in strijd met het recht heeft genomen. Ook hetgeen appellant anderszins heeft aangevoerd, brengt het CBE niet tot een ander oordeel. Nu de procedure door verweerder op correcte wijze is gevolgd en het CBE niet is gebleken van overige feiten en omstandigheden die kunnen leiden tot gegrondheid van het beroep, oordeelt het CBE als hieronder aangegeven.

UITSpraak

Het College van Beroep voor de Examens beslist op grond van artikel 7.61 WHW als volgt.

Het college:

- I. verklaart het beroep van appellant ongegrond; en
- II. zendt afschrift van deze uitspraak aan partijen.

Aldus besloten door het College van Beroep voor de Examens, bestaande uit:

- [redacted], voorzitter
- [redacted] en
- [redacted], leden

In aanwezigheid van [redacted], secretaris, in vergadering bijeen op 26 januari 2026.

Het College van Beroep
voor de Examens,

de secretaris,

[redacted]

de voorzitter,

[redacted]

[redacted]

Voor eensluidend afschrift,

[redacted]

c.c. - partijen

Tegen een beslissing van het College van Beroep voor de Examens kan door een betrokkene binnen 6 weken na verzending van deze beslissing beroep ingesteld worden bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Gelieve daarbij uw naam, adres, telefoonnummer en e-mailadres te vermelden.

Het griffierecht van bedraagt 54 Euro.

Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken